

върви слѣдъ него, та да са спаси.“ И за да не са уплаши ни единъ грѣшникъ, той казва сѣ-
киму: „поглѣднете къмъ този, който са провож-
да и спасенето е близо. Любовта Божия къмъ
свѣтътъ е било първото нѣщо, когато той про-
води синътъ си на земята. За това е казано:
*Богъ толкозь възлюби свѣтътъ, щото даде си-
нътъ си за да не загине никой, който вѣрва въ
него, нъ да имжтъ животъ вѣченъ.* И тѣй пър-
вий даръ, що приемаме отъ Бога, е неговата
любовъ къмъ насъ; първий даръ отъ любовта
му е неговий синъ; първий даръ нѣкъ на насъ
отъ неговий синъ е вѣрата; вѣрата е коренъ на
сичкитѣ добрини, начало на новъ животъ, ключъ,
който затваря нѣкълътъ и отваря райскитѣ
врата.

Любовта Божия къмъ човѣцитѣ е работа,
братия, която сега съ васъ ще размислимъ. А
кой може да издири такава една работа? Мо-
жемъ ли да издиримъ Божийтѣ непостижими
дълбини на любовта му, що е той цѣлъ лю-
бовъ? Можемъ ли да издиримъ съвършено лю-
бовта Божия? Тя е като небеснитѣ височини;
какво можемъ да направимъ? Тя е по-дълбока
и отъ самата бездна; що можемъ да знаемъ?
Мѣрквата ѝ е по-дълга отъ сичката земя и по-
широка отъ морето. О дано са излѣе поне ед-
на капчица отъ тѣзи сладка любовъ Божия въ
сърцето на сѣзиго отъ насъ и чрѣзь силата на
Св. Духа да разберемъ отъ малко-малко широ-
чината и дължината на любовта Христова! за
да разумѣемъ що-годѣ нека разглѣдаме:

Да размислимъ сега, братия, кой е онзи,